

Fruzi beszéde

Kedves családtagok, barátok, és legfőképpen drága Réka és Andy!

Mindenekelőtt hatalmas megtiszteltetés számomra, hogy ma itt állhatok tanúként, és az elsőik között ünnepelhetlek benneteket. A ti történetetek az egyik legszebb bizonyíték arra, hogy a szerelem valóban nem ismer határokat.

Ma azonban nemcsak tanúként állok itt, hanem testvérként is.

Amikor a húgomra nézek, egyszerre látom azt a kislányt, akivel a kertben sárlevest főztünk, és azt a csodálatos nőt, aki ma itt áll előttünk, készen arra, hogy saját családot alapítson. Furcsa, de mégis gyönyörű érzés ez.

Drága Réka!

Te vagy az egyetlen testvérem, és bár ma már egy óceán választ el bennünket, a kötelék közöttünk ugyanolyan erős, sőt talán még erősebb, mint amikor még egy fedél alatt éltünk.

Gyerekkorunkban... nos, finoman szólva sem volt mindig csendes a ház. Veszekedtünk azon, ki használhatja a számológépet, ki vette kölcsön a másik ruháját, és néha úgy tűnt, mintha teljesen külön világban élnénk. Másként gondolkodtunk, másként reagáltunk dolgokra, és igen, időnként az Őrületbe kergettük egymást.

Sok szempontból ma is különbözünk egymástól.

De egy dolog soha nem változott.

Bármi történt is, mindig kiálltunk egymás mellett. Minden erőnkkel védtük a másikat, és mindig tudtuk, hogy az élet bármit is hozzon, számíthatunk egymásra.

Ez a testvéri kapcsolat egyik csodája.

Nem azért szeretjük egymást, mert tökéletesek vagyunk, vagy mert mindig egyetértünk. Azért szeretjük egymást, mert a szívünk egy darabja örökké a másik emberben él.

Amikor Los Angelesbe költöztél, nehéz volt elfogadni, hogy nem leszel ott minden családi ebédnél, minden ünnepnél és a hétköznapijainkat sem oszthatjuk már meg úgy, mint régen.

De a távolság megtanított valamire.

A szeretet nem azon múlik, milyen közel élünk egymáshoz, vagy milyen gyakran találkozunk.

A szeretet azt jelenti, hogy tudjuk: mindig ott vagyunk egymásnak, még akkor is, ha a világ másik felén élünk.

És te mindig ott voltál nekem.

Remélem, te is ugyanígy érzed ezt.

A közös tetoválásunk minden nap emlékeztet arra, hogy bárhová vigyen is minket az élet, bármilyen messze kerüljünk egymástól, van valami, amit sem az idő, sem a távolság, sem az élet változásai nem vehetnek el tőlünk:

Mi mindig összetartozunk.

Vannak emberek, akiknek pusztá léte biztonságot ad. Te egész életemben ilyen ember voltál számomra.

Kedves Andy!

Néha a nyelv akadályt jelenthet, de a szívnek nincs szüksége fordításra.

Nem kell minden szavadat értenem ahhoz, hogy tudjam, milyen ember vagy.

Látom, hogyan szereted Rékát.

Látom azt a türelmet, kedvességet és nyugalmat, amit az életébe hozol.

És látom azt is, hogy milyen emberré vált melletted.

Nyugodtabbá. Boldogabbá. Teljesebbé.

Amikor meglátogattunk benneteket Los Angelesben, nagyon hamar rájöttem, hogy ez a szeretet és kedvesség nemcsak Rékára korlátozódik.

Mindannyiunkat tárt karokkal fogadtál, és éreztetted velünk, hogy mi is odatartozunk.

Mindent megtettél azért, hogy csodálatos élményekben lehessen részünk, felejtethetlen emlékeket szerezhessünk, és otthon érezhessük magunkat.

Minden apró gesztusod azt mutatta, hogy a szeretet számodra nem csupán egy szó, hanem tettekben megélt valóság.

És talán nincs is nagyobb bizonyítéka a szeretetnek annál, mint amikor valaki egy erős, szenvedélyes, temperamentumos nőt szeret... egy ugyanilyen temperamentumos családdal együtt.

Te pedig pontosan ezt teszed.

Ezért hiszem teljes szívemből, hogy tökéletesek vagytok egymás számára.

Ma itt, Mexikóban, család és barátok körében nem csupán egy házasságot ünneplünk.

Két embert ünneplünk, akik nemcsak szerelmet találtak egymásban, hanem a legjobb barátjukat, a biztonságot jelentő menedéket és az otthonukat is.

Azt kívánom nektek, hogy sok-sok év múlva is ugyanolyan szeretettel és ugyanazzal a büszkeséggel nézzetek egymásra, mint ma.

Legyen a nevetésetek mindig hangosabb, mint a nehézségeitek.

Legyen a szerelmetek mindig erősebb az élet kihívásainál.

Legyen tele az életetek kalandokkal, őszinte beszélgetésekkel és megszámlálhatatlan olyan emlékekkel, amelyeken még évtizedek múlva is mosolyogni fogtok.

Réka, köszönöm, hogy ilyen csodálatos testvér vagy.

Köszönöm, hogy mindig számíthatok rád.

Mérhetetlenül büszke vagyok arra a nőre, akivé váltál, mindarra, amit elértél, és arra, hogy megtaláltad azt az embert, aki mellett igazán ragyogsz.

Andy, köszönöm, hogy szereted a húgomat.

Köszönöm, hogy vigyázol rá.

Köszönöm azt a nyugalmat, amit azzal adsz nekem, hogy tudom: biztonságban van, és szeretik, még akkor is, amikor távol vagyunk egymástól.

És köszönöm, hogy a családok részévé fogadtatok bennünket.

Nagyon szeretlek benneteket!

Emeljük most poharunkat!

Az egészségetekre, a szerelmetekre és a közös jövőtökre!

Rékára és Andyre! Egy életre szóló boldogságra! Egészségetekre! 🥂❤️